

Nº 52

Plumalhon

MAINATGES
D'ÒC

35F (5,34€)

ISSN 1264-6733

Las marmotas

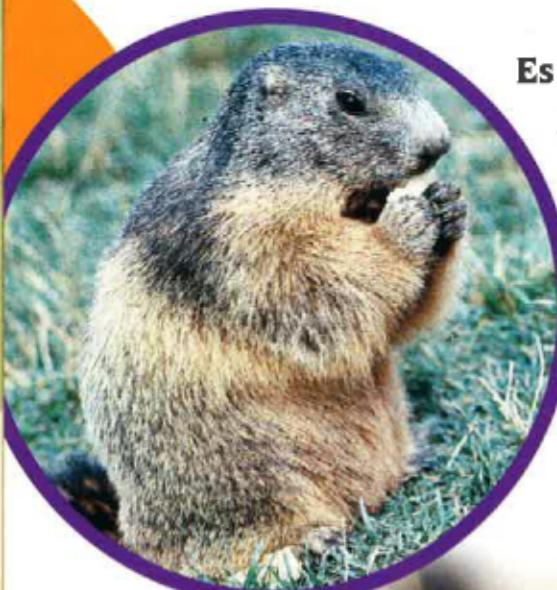
La lagrma

Pasquale Paoli

La marmòta

Es la prima e la montanha nauta es acaptada de neu encara. Pus bas, los pendents començan de verdejar. Las primières flors fan tornar las abelhas. Tot subte, un sibladís traуча aquel matin suau. Un pastre que sibla al can ? Non pas, es una marmòta !

Se mesfisan quand se desrevelhan

Las marmòtas son desrevelhadas. Tot l'ivèrn, an dormit plan al caud dins lor tuta. Tanlèu sortidas, començan d'espiar çò que se passa a l'entorn. Tenon còr, que se vòlon assolidar que i a pas cap de perilh. L'ivèrn es estat long e las nòstras marmòtas son afamadas. Alara, per se repelhar, tot fa ventre : raices, èrbas mas tanben insèctes e vèrms. Mas n'i a una que ven de cridar gara en estiflant ! Èra un grop de caminaires. Ara son luènh. Las marmòtas agachan lo cèl, que i aja pas cap d'agla reiala en caça. Tot va plan e tornan partit en cercà de mangisca.

Naissença

A la fin de la prima, los pichons naixeràn. Las marmòtas son de mammifèrs. Pòdon far fins a sièis marmots per portada. Quand naisson pesan trenta gramas. Demòran entre vint e quaranta jorns dins lo nis d'èrba seca al fons de la tuta. Tetaràn la maire tot aquell temps.

Manjar fòrça per dormir longtemps

A la fin de l'estiu, las marmòtas fan pas que manjar. Vòlon engraiissar per poder ivernar. Son bravetas d'aquel temps, pòdon pesar fins a 8 quilòs. Amb la pelissa espessa qu'an, se pararan del freg e poiràn esperar la prima venenta.

Una marmòta adulta mesura de seixanta a ochanta centimètres ; pòt viure un vintenat d'ans. Las marmòtas vivon entre mila e tres mila mètres d'altitud dins los Pirenèus e dins lo Massís Central. Mas las populacions pus importants vivon dins los Alps.

